

Απομαγνητοφωνημένος παρηγορητικός λόγος Μητροπ. Λεμεσού κ. Αθανασίου στο 40νθήμερο μνημόσυνο (Κυριακή 31 Ιουλίου 2011) για τον μ. αραλάμπους

μ
/Ο

Τελούμε σήμερα, αγαπητοί μου

αδελφοί, κατά την τάξη και την παράδοση της αγιωτάτης Εκκλησίας μας, το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του αιμνήστου πατρός Ευέλθοντος μετά των άλλων κεκοιμημένων αδελφών μιας.

Θέλω εν πρώτοις να ευχαριστήσω το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας - Αμμοχώστου και αγαπητό εν Χριστώ αδελφό κ. Βασίλειον, ο οποίος μου έδωσε την άδεια και ευλογία να βρεθώ ανάμεσά σας και να τελέσω την Θεία Λειτουργία και το ιερό μνημόσυνο αυτό.

Είναι γεγονός ότι, συνδεόμαστε με τον π. Ευέλθοντα εδώ και πάρα πολλά χρόνια με δεσμούς πνευματικούς και φιλίας πνευματικής. Και ερχόμενος από τη Λεμεσό, προς στιγμήν αισθανόμουν μεγάλη αμηχανία, για το τι πνεύμα και τι ατμόσφαιρα

θα συναντούσα και πως για πρώτη φορά θα έρθω στο Παραλίμνι, στον Άγιο Δημήτριο, να λειτουργήσω χωρίς να είναι παρών ο π. Ευέλθων.

Και απορούσα με τον εαυτό μου, πως θα αντιμετωπίσει και αντιδράσει σ' αυτή την απουσία και προς στιγμή σκέφτηκα και είπα, ότι καλύτερα θα ήταν να παρερχόταν από εμένα το ποτήριο αυτό της δυσκολίας και του πόνου της απουσίας του αιμνήστου π. Ευέλθοντος. Όμως, θέλω να σας πώ το εξής, γιατί δεν θέλω να εκφωνήσω επιμνημόσυνους λόγους, που συνήθως είναι ψεύτικοι. Θέλω να σας πώ αυτό που αισθάνομαι.

Σ' αυτή την απορία και σ' αυτή τη δυσκολία, όταν βρέθηκα στις πύλες του Ιερού Ναού και είδα τον κόσμο να φοράει μαύρα ενδύματα, δεν ξέρω αν είναι για τον πατέρα Ευέλθοντα η αν ο καθένας έχει το δικό του πένθος και το δικό του πόνο, αλλά ήταν μία εικόνα μίας Εκκλησίας σχεδόν με μαυροφορεμένους ανθρώπους.

Εισερχόμενος μέσα στην Εκκλησία, αισθάνθηκα ότι αυτός ο χώρος, η Εκκλησία του Χριστού, εκπέμπει μία άλλη ατμόσφαιρα, η οποία δεν έχει σχέση με το πένθος, η οποία δεν έχει σχέση με τη λύπη για το θάνατο των συνανθρώπων μας και το θάνατο των αδελφών μας. [\(περισσότερα...\)](#)